

بواروکانی دوست پيشخهري بو گاري چاکه

؟ م: جمعه على خورشيد
بش نوزو وناار خوینی
مزكه وئی ناشی له كه ركوك

هروه ها فهرموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ
وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
[آل عمران: ۱۰۲] .

واته: ئه ی ئه وانه ی كه پرواتان هیناوه بترسن
له خوا ترسیك كه شیاویه تی، وه نه مرن هه ر
به موسلمانن نه بی .

هه ر به مه یش ئیبراهیم ویه عقوب (سه لامیان
لی بیّت) وه سیّتیان کردوه بو
پو له کانیان، په روه ردگار فهرموویه تی:
﴿وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ
إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [البقرة: ۱۳۲].

واته: ئیبراهیم ویه عقوب ئاموژگاری
كوپه كانی خوئیانیان كرد به ئیسلامه تی
وه هه ر یه كه یان پییان ووتن: پو له كانم خوا
ئایینی ئیسلامی بو هه لجاژاردون، كه واته
نه مرن به موسلماننیتی نه بیّت .

//

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على
نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:
یه كه م / بیرو باوه ر ((ئیمان)):

گرنگترین شتیك كه به نده پيشبرکیی
بو بکات له خه یرو چاکه دا باوه ر هینانه
به (الله)، وه تازه کردنه وه ی به ئین له گه لیدا،
چونکه په روه ردگارمان فهرمانی پی
کردوه و فهرموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ﴾ [النساء: ۱۳۶] .

واته: ئه ی ئه وانه ی باوه ر پتان هیناوه به رده وام
بن له سه ر باوه ر به خودا و پیغه مبه ره كه ی ا
و به و قورئانه ی ناروویه تی یه خواره وه بو
پیغه مبه ره كه ی ا وه به و کتیبانه ش كه
پیشتر ناروویه تی یه خواره وه .

کرده وه کانی، چونکه بهنده هر چند ده قیقی شهرعی پی بگات وله واتاکهی تی بگات و باوه ری پی بهینیت، هروه ها هموو کرده وه ناشکراو نهینیکان له ئیمانن هروهک به لگهی زوری له سهرن ویهک دهنگی پیشینی ئم ئوممه تهی له سهره، له پاشان بهرده وام بوون له سهر ئو و بیروباوه ر و جیگیربوون له سهری تاوه کو مردن .

بویه هاوه لانی پیغه مبه ر ۰۰٪ ا ئیمانی خوین تازه نه کرده وه به تازه کردنه وهی پهیمان له گهل پهروه ردگار و بیر خستنه وهی نیعمه ته کانی، له صحیحی بوخاری هاتوه:

(وقال معاذ اجلس بنا نؤمن ساعة)^(۱).

قال ابن العربي: أراد تجديد الإيمان، لأن العبد يؤمن في أول مرة فرضاً ثم يجدد إيمانه كلما نظر أو فكر .

واته: (معاذ) فهرمووی: با دانیشین ساتیک ئیمان بینین، ابن العربی فهرمووی: مه بهستی تازه کردنه وهی ئیمانه، چونکه بهنده یه که م جار ئیمان دینی فهرزه له سهری له پاشان ئیمانی تازه نه کاته وه هر چند پروانی وتیبفکری له ئایه ته که ونی وشه رعیکان .

(۱) (رواه البخاري في الايمان) .

زانایان فهرموویانه: بزنانن که فهرمان کردنیان بو یه کیکه که فهرمان پی کراوه کهی نه نجام نه داوه، نه وه فهرمانه به جیبه جی کردنی، وه فهرمان کردن به وهی که ئیماندار نه بیت به ئیمان هینان وهک خوی گه وره فهرموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بَمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ﴾ [النساء: ۴۷] .

واته: نهی نه وانهی که نامه تان پی به خسراوه پروا بهینن به و قورئانهی نار دو مانه ته خواره وه که به پاست دانهری نه و ته وراته ی ئیوه یه .

یان بو یه کیکه که فهرمان پیکراوه کهی نه نجام داوه، نه وه فهرمانه به چاک کردنی و پهیدا کردنی به باشترین شیوه، نه ویش وهک پهروه ردگار له م ئایه ته دا که فهرمانی به باوه رداران کردوه به باوه ر هینان، نه وه نه خوازیت که باوه ری خوین چاکسازی تیدا بکن و پییدا بچنه وه له ئیخلاص و پراستی و خو پاریزی له و شتانهی که ئیمان هه لئه وه شیننه وه، هروه ها گه رانه وه ته و به کردن له هه مو تاوانه کان، دیسان نه خوازیت فهرمانی تیدا به و شتانهی که باوه ردار به جی نه هیناوه له زانسته کانی ئیمان و

دوووم / کردهوه فهرزه کان:

جیبه جی کردنی ئه رکه کان له کاتی
خویدا وپاریزگاری کردنیان بواریکی تره
له بواره کانی پیشبرکی، چونکه باشترین
شتیک که بنده له پهروه دگاری نزیک
بکاته وه ئه نجام دانی ئه رکه کانی سه
شانیتی، که له هه دیسی قودسیدا هاتوو
له (أبو هريرة) وه t فرموویه تی:
پیغه مبهری خوا لا فرمووی:

(إن الله قال: من عادى لي ولياً فقد آذنته
بالحرب، وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب
إلي مما افترضت عليه، وما يزال عبدي
يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه، فإذا أحببته
كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي
يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي
يمشي بها، وإن سألني لأعطينه، ولئن
استعاذني لأعيذنه، وما ترددت عن شيء أنا
فاعل له ترددي عن نفس المؤمن يكره الموت
وأنا أكره مساءته)^(۲)

واته: خوی گه وره فرمووی: هه رکه سی
دوژمنایه تی له گه ل دوستیکی من بکات

ئوه جاری شه پم له گه ل داوه، وه هیچ شتیک
بنده له من نزیک ناکاته وه خو شه ویست تربیت
لام له جیبه جی کردنی ئه وه ی که من فهرزم
کردوو له سه ری، وه به رده وام بنده که م خو ی
لیم نزیک ئه کاته وه به ئه نجام دانی
سوننه ته کان تا خوشم ئه وی، وه هه ر کاتی
خوشم ویست ئه بم به بیستی، وه ئه بم
به بیستی، وه ئه بم به وه ده سته ی که
ئیه وشینی، وه ئه بم به وه لاقه ی که هه لیه نی،
وه ئه گه ر لیم داوا بکات ئه یده می، وپه نام بو
بینی په نای ئه دم، وه له هیچ شتیکدا
هه لویسته م نه کردوو، وه که هه لویسته کردم
له روح کیشانی ئیماندار، ئه و رقی له مردنه
ومنیش پیم ناخوشه که دلای ته نگ بکه م .

بو یه پیوسته کاره فهرزه کان دوا نه خرین،
نه که مه شفله ت یان نه خوشی یان پیری یان
مردن بینه ریگر له پاشان هه سره ت و
په شیمانی بی سووده، وه که نمونه ی هه ج
کردن، خه لکانیک هه ن دوا ی ئه خه ن سال
به سال تا وه کو پیر ئه بن ئه وسا به کیک به کری
ئه گرن، هه روه ها قه زا کردنه وه ی پوژی
مانگی په مه زان هه ر کاتی فرسه تیک هه بو
نه که په مه زانیکی تر به سه ردا بیت و مه جال
نه مینی، هه روه ها نویتیک که فه وتابیت به

(۲) (بخاری فی الرقاق: ۶۵۰۲ ومشكاة المصابیح:

. ۲۲۶۶، وصحيح الجامع الصغير: ۱۷۸۲).

واته: ئەو پوژەى كەمال و سامان و مندال
سوود ناگەيەنن، بيجگە لەكەسى بگات
بەخزمەتى خوا بەدلىكى ساغ و پاك
وخواينەوه .

لەفەرموودەدا هاتو: .

(أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ
أَعْمَالِهِمُ الصَّلَاةُ، قَالَ: يَقُولُ رَبُّنَا عَزَّ وَجَلَّ
لِلْمَلَائِكَةِ - وَهُوَ أَعْلَمُ - انظُرُوا فِي صَلَاةِ
عَبْدِي أَتَمَّهَا أَمْ نَقَصَهَا فَإِنْ كَانَتْ تَامَةً
كُتِبَتْ تَامَةً، وَإِنْ كَانَتْ انْتَقَصَ مِنْهَا شَيْئًا
قَالَ: انظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَإِنْ
كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ قَالَ: أَتَمُّوا لِعَبْدِي فَرِيضَتَهُ
مِنْ تَطَوُّعِهِ، ثُمَّ تُؤْخَذُ الْأَعْمَالُ عَلَى
ذَلِكَ) (٤) .

واته: يەكەم شتێك كە لەپوژی دواییدا
بەندە لێی ئەپرسرێتەوه نوێژە، فەرمووی:
پەرورەدگارمان بەفەریشتەکان ئەفەریت:
(خویشی باشتەر ئەزانى): تەماشای نوێژی
بەندەكەم بکەن تەواوە یا کەموکۆری
هەیه؟ ئەگەر تەواو بوو بەتەواوی بووی
ئەنووسری، وەئەگەر کەموکۆری تیدا بوو
ئەفەریمیت: تەماشای بکەن ئایا بەندەكەم

هۆیهکی شەری، چونکە پێغەمبەر لای
فەرموویەتی:

]](من نسي صلاة فليصل إذا ذكر
لا كفارة لها إلا ذلك) ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
لِذِكْرِي﴾ (طه: ١٤) [٣] .

واته: هەر كەسى نوێژێكى لەبیر چوو،
بائەو نوێژە بگات كاتێ هاتەوه بیری هیچ
كەفارەتێكى نییه تەنها ئەوه نەبیت،
خوای گەرە دەفەریت: (بە چاکی نوێژ
بەجێ بێنە تامنت بێتەوه یاد) .

**سینەم: ئاگاداری سوننەت و کارە
پەسەند کراوەکان .**

هەر لەدەسپێشخەری بۆ چاکە کاری
سوور بوونە لەسەر سوننەتەکان بە گشتی
لەنوێژ و مال بەخشین و روژوو گرتن و حج
و عومرە کردن و ئەوهی لەتوانادا بێت
لەکردەوه چاکەکان، چونکە ئەم
سوننەتانە سوود بە ئەنجامدەرەكەى
ئەگەيینیت لە پوژێكدا كەمال و مندال بى
سوودن:

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ
بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ [الشعراء: ٨٨-٨٩] .

(٤) (صحيح ابن ماجة : ١٤٢٦ ، وصحيح سنن النسائي :
٤٦٦ ، وصحيح سنن أبي داود : ٨٦٤) .

(٣) (بخاري في مواقيت الصلاة : ٥٩٧ ، ومشكاة
المصابيح : ٦٠٣ ، وصحيح الجامع الصغير : ٦٥٧٢) .

خوشه ویست ترین کرده وه لای خوی
 گه وره، نه ویش بی دنگ بو، دوباره
 پرسیارم کرد هر بی دنگ بو سینه مین
 جار پرسیارم کرد ووتی: دهر باره ی نه وه
 پرسیارم له پیغه مبه ری خوا لا کرد
 فهرمووی: (زور سوژده بو خوا به ره،
 چونکه تو سوژده یه ک نابه ی بو خوی
 گه وره نیلا پله یه ک پیی به رزت نه کاته وه،
 وه تاوانیک له سهرت لا نه بات) .

معدان نه لیت: له پاشان (أبو درداء) م بینی
 † هر ئاوه های پی ووتم که (ثوبان)
 ووتی .

نمونه ی ده سپیشخه ری بو چاکه کاری:
 په له کردن له ناماده بوون بو مرکزوت
 وه پی گه یشتنی ته کبیره ی ئیحرام وپیزی
 یه که می نوژ، ئیمامی بوخاری و موسلیم
 له نه بو هوریره وه † نه گپرنه وه پیغه مبه ر
 لا فهرموویه تی:

(سبعة يظلمهم الله في ظله يوم لا ظل إلا ظله
 .. وذكر منهم وشاب نشأ في عبادة ربه،
 ورجل قلبه معلق في المساجد)^(۶) .

نوژی سوننه تی هه یه؟ نه گه ره یبوو
 نه فهرمیت: به نوژده سوننه ته کان نوژده
 فهرزه کانی بو پر بکه نه وه، له پاشان هه موو
 کرده وه یه ک به و شیوه یه .
 به جی به جی کردنی سوننه ته کانی
 خوشه ویستی په روه ردگار وپه زامه ندی نه وی
 ده ست نه که وی، په روه ردگار نه فهرمیت:
 ﴿وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ [العلق: ۱۹] .

واتا: کپنوش ببه بو په روه ردگار و لیی
 نزیک به ره وه به سوژده وه هه موو
 جوړه کانی گوپرایه لی و خو نزیک کردنه وه،
 چونکه هه موو تاعه تیک به نده به ره و
 په زامه ندی په روه ردگار نه بات، له
 فهرمووده ی قودسیدا هاتوه:

(.....) وما يزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل
 حتى أحبه^(۵) .

له سه حیجی موسلیم دا هاتوه له
 (معدان ابن أبي طلحة اليعمری) وه
 فهرموویه تی: چاوم به (ثوبان) †
 کوپله ی ئازاد کراوی پیغه مبه ر لا که وت
 پیم وت هه والم پی بده دهر باره ی

(۵) (بخاری في الرقاق : ۶۵۰۲، ومشكاة المصابيح :

۲۲۶۶، وصحيح الجامع الصغير: ۱۷۸۲) .

(۶) (مسلم في الصلاة وصحيح الترغيب والترهيب :

۳۲۶، ۲۱۸۲) .

وہ ٹہگہر پاداشتی نویژی عیسا و بہیانی
 بزائن چہندہ نامادہی ٹہم دوو نویژہ
 ٹہبوون ٹہگہر بہ گاولکیش بوایہ .
 نمونہی کارہ پہسہند کراوہکان
 وسوننہتہکان و ہک نویژ و صہدہقہ و پروژ
 وحج و عومرہ زورن سوپاس وستایش بو
 پہروہدگار و ہک سوننہتہ راتبہکان کہ
 لہگہل نویژہ فہرزہکان ٹہکرین، و ویتہر،
 ونویژی چیشتنہنگا، وشہونویژہ کردن،
 وتہراویح، و پروژی شہشہلہ، ونومینہی
 حاجیان، و پروژی موحرہم، و پروژانی
 دووشہممہو پینچ شہممہ، سی پروژہ لہ
 ہہمو مانگیکدا، و ہسوننہتہکانی
 صہدہقہ کردن ہہر ناژمیری، حج و
 عومرہ کردن جگہ لہفہرزہکہی، ٹہمانہ
 ہہر ہہمو سوننہتن، ہہر یہک لہم
 عیبادہتانہ بہلگہی قورٹان وفہرموودہی
 لہسہرہ، لہبہر ٹہوہ نہبوایہ
 لہبابہتہکہمان دریژ نہبیٹہوہ باسم
 ٹہکردن، بہلام بپوانہ پہرتووکی (ریاض
 الصالحین) و (الترغیب والترہیب) بو ٹہو
 مہبہستہ .

واتہ: حہوت تاقم پہروہردگار ٹہیانخاتہ
 ژیر سیبہری عہرشی خوئیہوہ لہو پروژہی
 ہیچ سیبہریک نیہ تہنہا ٹہو سیبہرہ
 نہبیٹہ ..... لہوانہ گہنجیک لہعیبادہتی
 پہروہردگاردہ گہشہی کردوہ و پہروہردہ
 بوہ، و ہپیاویک دلہی ہلواسراوہ
 بہمزگہوتہوہ .

ہہروہا ئیمامی بوخاری وموسلیم لہ
 ٹہبو ہورہیرہوہ ت ٹہگینہوہ کہ
 پیغہمبہری خوا لہ فہرموویہتی:

(لو يعلم الناس ما في النداء والصف الأول
 ثم لم يجدوا إلا أن يستهموا عليه لاستهموا،
 ولو يعلمون ما في التهجير لاستبقوا إليه،
 ولو يعلموا ما في العتمة والصبح لأتوها
 ولو حبواً)^(٧)

واتہ: ٹہگہر خہلکی بزائن چ خیرو
 پاداشتیک ہہیہ لہبانگ دان وپیزی
 یہکہمی نویژہ لہپاشان دہستیان نہکہوی
 مہگہر بہ تیروپشک نہبیٹہ، تیروپشکیان
 بو ٹہکردن، و ہٹہگہر بزائن پاداشتی زوو
 چون بو نویژہ چہندہ پیشبرکیان ٹہکردن،

(٧) (بخاری في كتاب الأذان باب الاستهم في الأذان :

٦١٥ ومسلم في الصلاة : ٤٣٧ وصحيح الجامع الصغير :

چواره م / مال خراج کردن به تاییهت له ری ی خوادا .

پیش ئه وهی پوژیک بیت له کپین و فروشتن
ودوستایه تی و تککاری تیدا نییه،
پهروه ردگار فه رموویه تی:

﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِي
أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ
الصَّالِحِينَ وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ
أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

[المنافقون: ۱۰- ۱۱] .

واته: ببه خشن هندی له و پوزیانه ی که
پیمان داون پیش ئه وهی مردن یه خه ی
یه کیکتان بگری ئه وسا بلایت: خواجه
خوزگه مردنی منت دوا بخستایه بو
ماوه یه کی نزیك بو ئه وهی مال م
ببه خشیا یه وله چاکه کاران بووما یه .

(منذری کوری (جریر) له باوکییه وه
ئه گپرتته وه، فه رموویه تی: له سه ره تای
پوژدا له خزمه تی پیغه مبه ری خوا بووین
ا: له ناکاودا کومه له خه لکیک پی په تی
و پروت شمشیره کانیا ن به پروتی
هه لگرتبوو زوډیا ن له هوژی (مُضَر) بوون
به لکو هه موویان له (مُضَر) بوون رهنگی

پیغه مبه ری خوا ا گوڤا کاتیک ئه و
حاله ته هه ژارییه ی ئه وانی بینی، چووه
ژووره وه له پاشان ده رچوو، فه رمانی کرد
به بیلال t ئه ویش بانگی دا وقامه تی
کردو نوژیان کرد له پاشان ووتاریکی
خویندو فه رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ
مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ
رَقِيبًا﴾ [النساء: ۱] .

واته: ئه ی خه لکینه خوتان بپاریزن
له سزای پهروه دگارتان، ئه وهی که
دروستی کردوون له یه ک که سه وه (که
ئاده مه) ا وه هر له ئه ویش
هاوسه ره که ی دروست کردووه، وه له و
دوانه بلاوی کردوته وه پیاوانی زور
ههروه ها ئافره تان، وه خوتان بپاریزن له و
خوایه ی که به ناوی ئه وه وه داوا ئه که ن
له یه کتر، وه خوتان بپاریزن له بچپاندنی
خزمایه تی به راستی خوا هه میشه چاودیره
به سه رتانه وه .

وه ئایه تی سوره تی حه شر:

﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ [الحشر: ١٨] .
 بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ^(٨) .

واته: هر كه سيك له ئيسلامدا ريبازيكي چاك دابهينيت، نه وه پاداشتي خوئي ههيه و پاداشتي هه مو نه وانهي نه و كاره نه نجام نه دن له دواي نه و بي نه وه ي هيچ له پاداشتي نه وان كه م بكات، وه هر كه سيك له ئيسلام ريبازيكي خراب دابهينيت نه وه تاواني خوئي ههيه و تاواني هه مو نه وانهي نه و كاره نه نجام نه دن له دواي نه و بي نه وه ي هيچ له تاواني نه وان كه م بكات .

پيغه مبهرا هاني داوين بو پيشبركي له مال خه رج كردن و خويندنه وه ي قورئاني پيروز، (عبد الله) ي كوري عومر t فه رموي: گويم لي بوو پيغه مبهري خوا لا فه رموي:

(لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله الكتاب وقام به آناء الليل، ورجل أعطاه

واته: له خوا بترسن وه هه موو كه سيك با سه رنج بدات چي پيش خوئي ناردووه بو پاشه روئي وه له خوا بترسن .

با پياويك له ديناره كه ي صه ده قه بكا له دره مه كه ي له جل و به رگه كه ي له صاعى گه نمه كه ي له صاعى خورماكه ي، تافه رموي: (نه گه ر به له ته خورمايه كيش نه بيت)، (جهير) t ووتى پياويكي نه نصارى نه وه نده ي هينا نه يئه تواني هه لي بگريت، له پاشان خه لكى يه كه له دواي يه كه شتومه كيان هينا تاوه كو دوو كوومه له خواردن و پوئشاكم بيني، تاوه كو بينيم پيغه مبهري خوا لا رهنگي گه شه وه بوو وهك پارچه ئالتونيكى لي هات، له پاشان پيغه مبهرا فه رموي:

(مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ

(٨) لبخاري في الزكاة باب الصدقة باليمين: ١٤٢٣،

وصحيح الجامع الصغير: ٦٣٥، وصحيح الترغيب

والترهيب: ٦١.

الله مالاً فهو يتصدق به آناء الليل والنهار^(۹) .

عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا^(۱۰) .

واته: حه سوودی نییه و دروست نییه
ته نها له دوو حاله تدا نه بیئت: پیاویک خوی
گه وره شاره زای کردوه له قورئان، ئه ویش
به شه و و پوژ پئی هه لئه سیئت، وه پیاویک
خوی گه وره مال و سامانی زوری پی
به خشیوه به شه و و پوژ له پئی خوا خه رجبی
ئه کات .

هه روه ها له (مسند) ی ئیمامی احمدی
کوری حه نبل دا هاتوو له ئه نه سی
کوری مالک t فه رموویه تی: پیغه مبه ر
ل پوژیک له پوژان به هاوه لانی 00%
فه رمووی:

(مَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً؟ قَالَ عُمَرُ:
أَنَا، قَالَ مَنْ عَادَ مِنْكُمْ مَرِيضًا؟ قَالَ عُمَرُ:
أَنَا، قَالَ مَنْ تَصَدَّقَ؟ قَالَ عُمَرُ: أَنَا، قَالَ مَنْ
أَصْبَحَ صَائِمًا؟ قَالَ عُمَرُ: أَنَا، قَالَ وَجِبَتْ
وَجِبَتْ)^(۱۱) .

هه روه ها هاوه لانی 00% زور سوور بوون
وده سپیشخه ریان ئه کرد بو هه موو
جوړیکی چاکه کاری ئه ویش زیاتر روون و
تاشکرا بوو له مال به خشیناندا، وه ک
ئه بو هوریره t ئه گپه پته وه له پیغه مبه ر
ل فه رموویه تی:

تأ به م شیوه یه هه لئس وکوتی هاوه لانی
پیغه مبه ر 00% ل مونا فسه کردن بووه
له کاری خه یردا، هه تا هه ژار وده ست
کورته کان خه مبار ئه بوون له بهر که می
مالیان ونه ک بو خه رج کردنی له شه هه واتی
دونیا به لکو بو به خشیننی له پئی خوادا،
له سه حیحه ین دا هاتوو له ئه بوو
هوریره وه t ئه لیت: هه ژاره کان هاتنه

(مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا؟ قَالَ أَبُو
بَكْرٍ: أَنَا، قَالَ: فَمَنْ أَطْعَمَ الْيَوْمَ مِسْكِينًا؟
قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا، قَالَ: فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ
الْيَوْمَ جَنَازَةً؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَنَا، قَالَ فَمَنْ

(۱۰) طحیح الترغیب والترهیب: ۹۵۳، وسلسله

الأحاديث الصحيحة: ۸۸، ومشكاة المصابيح: ۱۸۹۱.

(۱۱) (صححه الألباني في: أحكام الجنائز).

(۹) (رواه البخاري في الآذان: ۶۱۵، ومسلم في الصلاة:

۴۳۷).

لاى پیغهمبهرى خوا لا ووتیان: دهوله مهنده كان پلهى بهرز ونیعمه تی نه براوهیان بو خویمان برد، نویژ نه کهن ههروهک ئیمه نویژ نه کهین، وه پوژوو نه گرن ههروهک ئیمه پوژوو نه گرین، به لام نه وان مالى زیادهیان ههیه حه جی پی نه کهن و عومره ی پی نه کهن وجیهادی پی نه کهن و صهده قه ی پی نه کهن، پیغهمبهر لا فهرمووی:

(ألا احذثکم بأمر إن أخذتم به أدرکتهم من سبقکم ولم یدرکتکم أحدٌ بعدکم وکنتم خیر من أنتم بین ظهرانیه إلا من عمل مثله؟ تسبحون وتحمدون وتکبرون خلف کل صلاة ثلاثاً وثلاثین)^(١٢).

واته: ئایه کاریکتان بو باس نه کهم نه گهر دهستی پیوه بگرن، نه وه نه گهن به وانهی که پییش ئیوه که وتوون وکه سیش پیتان ناگات، وه ئیوه چاکترین کهس نه بن مه گهر یه کیک وهک ئیوه بکات؟ سی و سی جار "سبحان الله" و "الحمد لله" و "الله أكبر" بکهن له دواى هه مو نویژیک .

واته: ئایه خواى گهره پیى صهده قه ی بو تان دانه ناوه، به راستی هه "سبحان الله" یهک صهده قه یه که، وه هه "الله أكبر" یهک صهده قه یه که، وه هه "الحمد لله" یهک

(١٣) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٤٥٤، وصحيح

الترغيب والترهيب: ١٥٥٦).

(١٢) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٣٣٠٨).

په روه ردگار باسیان ئە کات له قورئاندا ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَرْحَرًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ [التوبة: ۹۲] .

واته: وه تاوان له سه ره ئه و كه سانه ش نيه كه هاتنه لات ئه ی محمد ا بو ئه وه ی و لاخيان بو دابین بكهیت و سواریان كهیت ووتت و ولاخم ده ست ناكه وئى سوارتان بكم بو غه زا ئه وانیش گه پرانه وه له كاتى كدا چاویان فرمیسكى ده پرشت له داخ و خه فه تدا كه هیچیان نه بوو خه رجی بكن بو پید او یستی جهاد .

هه روه ها له فه رمووده یه كى تر دا لای (ابن حبان) له (صحیح) ه كه یدا له (أبو ذر الغفاري) یه وه t پیغه مبه ر ا فه رمووی: (لیس من نفس ابن آدم إلا علیها صدقة في كل يوم طلعت فيه الشمس، قيل: يا رسول الله ا، ومن أين لنا صدقة نتصدق بها؟، فقال ا:

(إن أبواب الخير لكثيرة: التسبیح، والتحمید، والتكبیر، والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، وتقيط الأذى عن الطريق، وتسمع الأصم، وتهدى الأعمى،

صه ده قه یه كه، وه هر "لا إله إلا الله" یه ك صه ده قه یه كه، وه فه رمان به چاكه صه ده قه یه، وه قه ده غه كرنی خراپه صه ده قه یه، وه كو بونه وه تان له گه ل حه لالی خوتان صه ده قه یه)

ها وه لان 00% وتیان ئه ی پیغه مبه ری خوا ا یه كی كمان ئاره زوی خو ی تیر ئه كا پادا شتی ده ست ئه كه وئى؟ فه رمووی: (پیم بلین ئه گه ره له حه رامدا به کاری بهیئى تاوانی له سه ره نیه؟ هه روه ها ئه گه ره له حه لا لدا به کاری بهیئى پادا شتی بو هه یه)

ئم فه رمووده یه به لگه یه له سه ره ئه وه ی ها وه لان 00% له به ره زور حه ز كرنیان له كرداری چاك و خه یر كرن خه مبه ر ئه بوون ئه گه ره كاری خه یر له توانایان نه بوایه ئه نجامی بده ن غه یری ئه مان ئه نجامی بده یه و توانای به سه ره هه بوایه، بو یه هه ژاران خه مبه ر ئه بوون كه صه ده قه یان له ده ست ئه چوو به مال و سامان كه ده وه له مه نده كان توانایان به سه ردا هه بوو، و خه مبه ر ئه بوون كه دوا بكه ون له غه زا كرن چونكه هه ژاران ئامیژی چوونه جهادیان نه بوو، وه ك

وتدل المستدل على حاجته، وتسعى بشدة
ساقيك مع اللهفان المستغيث، وتحمل بشدة
ذراعيك مع الضعيف، فهذا كله صدقة
منك على نفسك^(١٤).

واته: هيچ كه سيك نبيه لهه موو پوزيكا
كه خوري تيدا هل بيت نه بيت
صهده قهيهك بكات، ووتيان: نهى
پيغه مبهري خوالا، له كويي بينين
صهده قه بكهين؟ فهرموي: ده رگا كاني
خهير و چا كه زورن: سبحان الله، الحمد
لله، الله أكبر، فهрман كردن به چا كه
وقه دهغه كردنى خراپه، لابردي درك و
دالى سهر ريگا، گوي گرانك تى بگه ينى،
پينمايى كردنى كويز، رى پيشان دان به
يه كيك له پيوستيه تى، هاوكارى كردنى
لى قه وماويك كه داواي فرياكه وتنت لى
نه كات، بار كردنى باريك له گه ل بى
توانا يه كدا، نه مانه هه مووى صهده قه و
چا كه يه بو خوتى نه كه ي .

وصلى الله وسلم على نبينا محمد

وعلى آله وصحبه أجمعين.

(١٤) (طحيح الترغيب والترهيب : ٢٩٧٠، وسلسلة
الأحاديث الصحيحة: ٥٧٥).